UCHWAŁA NR LIII/560/2018
RADY MIASTA STAROGARD GDAŃSKI
z dnia 29 maja 2018 r.

w sprawie ustalenia szczegółowych zasad odpłatności za pobyt w schroniskach dla osób bezdomnych oraz w schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 6, 18 ust. 2 pkt. 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz.1875 z późn. zm.[1)]) w związku z art. 17 ust. 1 pkt. 3, art. 48, art. 97 ust. 5 i art. 101 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późn. zm.[2)]) uchwala się, co następuje:

§ 1. Ustala się szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w schroniskach dla osób bezdomnych oraz w schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

§ 2. Określenia użyte w niniejszej uchwale oznaczają:

1) odpłatność – kwota obejmująca koszty schronienia, niezbędnego ubrania i posiłku oraz usług ukierunkowanych na wzmacnianie aktywności społecznej w schronisku dla osób bezdomnych, a w przypadku schronisk z usługami opiekuńczymi także koszty usług opiekuńczych;

2) kryterium dochodowe – kryterium dochodowe osoby samotnie gospodarującej lub kryterium dochodowe na osobę w rodzinie, ustalone zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późniejszymi zmianami).

§ 3. 1. Dla osób posiadających dochody w wysokości lub poniżej kryterium dochodowego odpłatność za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych ustala się w kontrakcie socjalnym, a w przypadku schronisk dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi w uzgodnieniu z osobą, której przyznano pomoc w tej formie.

2. Wysokość odpłatności ustala się biorąc pod uwagę sytuację życiową oraz dochodową osoby kierowanej w kwocie nie wyższej niż 70% posiadanego dochodu.

3. Zawarcie kontraktu socjalnego nie jest wymagane w przypadku przyznania osobie bezdomnej tymczasowego schronienia w schronisku dla osób bezdomnych na podstawie art. 101 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej, lub w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, z wyjątkiem osób bezdomnych zdolnych do samoobsługi albo w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, jeśli osoba kierowana posiada decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej.

4. Osoby bezdomne, których dochód przekracza wysokość kryterium dochodowego ponoszą odpłatność za pobyt w schroniskach na zasadach określonych w poniższej tabeli. Odpłatność za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych ustala się w kontrakcie socjalnym, a w przypadku schronisk dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi w uzgodnieniu z osobą, której przyznano pomoc w tej formie § 3 ust. 3 stosuje się odpowiednio:

Kryterium dochodowe	Wysokość odpłatności
powyżej 100% do 120%	80%
powyżej 120% do 200%	90%
powyżej 200%	100%

5. Pozostałą kwotę odpłatności ponosi Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim.

6. Odpłatność ponoszona przez osobę przebywającą w schronisku nie może przekroczyć miesięcznego kosztu pobytu osoby w schronisku.

§ 4. 1. Odpłatność ustala się za każdy miesiąc kalendarzowy faktycznego pobytu w schronisku.

2. W przypadku, gdy pobyt w danym miesiącu nie obejmuje pełnego miesiąca kalendarzowego, odpłatność oblicza się proporcjonalnie, za każdy dzień pobytu dzieląc kwotę odpłatności przez liczbę dni w danym miesiącu i mnożąc przez liczbę dni pobytu.

§ 5. 1. Ze względu na trudną sytuację zdrowotną lub osobistą osobę przebywającą w schronisku można zwolnić częściowo lub w całości z opłat.

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz.2232, z 2018 r. poz. 130.
[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1985, z 2018 r. poz. 650 i 700.

2. Zwolnienie z opłat następuje na wniosek osoby uprawnionej lub pracownika socjalnego.

3. Decyzję o częściowym lub całkowitym zwolnieniu z opłat podejmuje Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim.

§ 6. 1. Sposób wnoszenia opłaty za pobyt w schroniskach określa się w decyzji kierującej do placówki.

2. W przypadku, gdy pomoc w formie tymczasowego miejsca pobytu w schronisku udzielana jest osobie bezdomnej, której ostatnim miejscem zameldowania na pobyt stały jest inna gmina niż Gmina Miejska Starogard Gdański, gmina ostatniego miejsca zameldowania na pobyt stały osoby bezdomnej jest zobowiązana do zwrotu kosztów za pobyt osoby bezdomnej w schronisku, do wysokości pełnego kosztu pobytu.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Starogard Gdański.

§ 8. Traci moc Uchwała Nr XXX/276/2016 Rady Miasta Starogard Gdański z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad odpłatności za pobyt w schroniskach dla osób bezdomnych (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 3224).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Starogard Gdański

Jarosław Czyżewski

Uzasadnienie

Zapewnienie schronienia, posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930) należy do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym.

Ustawa z dnia 8 lutego 2018 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. poz. 700) wprowadziła zmiany mające na celu uporządkowanie i doprecyzowanie obowiązujących przepisów o pomocy społecznej dotyczących placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym, w szczególności zaś wprowadziła dodatkowy typu placówki: schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

Konieczne stało się zatem dostosowanie gminnych zasad odpłatności za pobyt w schroniskach do zmian obowiązujących od 10 maja br.

Zgodnie z dotychczas obowiązującym brzmieniem art. 48a ustawy o pomocy społecznej, tymczasowe schronienie jest udzielane osobom bezdomnym w 3 kategoriach placówek dla osób bezdomnych: noclegowni, schronisku dla osób bezdomnych i ogrzewalni. Placówki te przeznaczone są dla osób zdolnych do samoobsługi, których stan zdrowia nie zagraża zdrowiu i życiu innych osób przebywających w placówce.

Schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi udziela tymczasowego schronienia osobom bezdomnym, niezdolnym do samoobsługi, ale niewymagającym całodobowej opieki, a jedynie częściowej, tymczasowej pomocy w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych i opieki higienicznej.

Schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi zapewniają tymczasowe schronienie wraz z usługami opiekuńczymi oraz usługami ukierunkowanymi na wzmacnianie aktywności społecznej, wyjście z bezdomności i uzyskanie samodzielności życiowej.

Nowa forma placówki ma na celu udzielanie wsparcia osobom wymagającym usług opiekuńczych, ponadto ma zapobiegać sytuacjom, w których do tego rodzaju placówek mogłyby być kierowane osoby wymagające bardziej specjalistycznej pomocy, która może być realizowana w wyspecjalizowanych jednostkach całodobowej opieki bądź też w zakładzie opiekuńczo-leczniczym lub zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym.

Zmiana ustawy o pomocy społecznej wprowadza także wyjątek od reguły określonej w art. 48a ust. 2 odnoszącej się do konieczności podpisania kontraktu socjalnego przez osobę bezdomną korzystającą ze schronienia w schronisku dla osób bezdomnych. Rozwiązanie wprowadzone w tym przepisie umożliwia skierowanie osoby bezdomnej do schroniska dla osób bezdomnych przez gminę miejsca pobytu, na podstawie art. 101 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej (tj. w przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o schronienie, w sprawach niecierpiących zwłoki, np. w trakcie mrozów zagrażających życiu osób bezdomnych) – bez konieczności wcześniejszego podpisania przez osobę bezdomną kontraktu socjalnego.

Art. 48a ust. 2d dopuszcza z kolei możliwość pobytu w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi osób, które posiadają decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej, na okres oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej, nie dłużej jednak niż 4 miesiące.

Osoba posiadająca decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej została uznana za osobę wymagającą całodobowej opieki.

W art. 48a ust. 2e wprowadzono regulację dopuszczającą, aby w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi część miejsc mogła być przeznaczona także dla osób niewymagających usług opiekuńczych.

W tej sytuacji gmina może skierować do takiej placówki osoby bezdomne zdolne do samoobsługi i niewymagające usług opiekuńczych. Osoby te będą zobowiązane do podpisania kontraktu socjalnego (art. 48a ust. 2). Jedynie w przypadku gdy osoba bezdomna zostanie skierowana do schroniska przez gminę miejsca pobytu tej osoby (na podstawie art. 101 ust. 3), wówczas nie będzie konieczne podpisanie kontraktu socjalnego przez osobę bezdomną.

Art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej zawiera delegację dla rady gminy do ustalenia w drodze uchwały w zakresie zadań własnych, szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia, w tym w miejscach tymczasowego schronienia. Zasady te – zgodnie z art. 101 ustawy o pomocy społecznej

– dotyczą osób zamieszkujących na terenie danej gminy, przy czym właściwą miejscowo dla osób bezdomnych jest gmina ostatniego zameldowania tej osoby na pobyt stały.

Proponuje się ustalenie odpłatności za pobyt w schroniskach posiadających:

1.dochody powyżej kryterium dochodowego określonego w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej (634 zł osoba samotna, 514 zł osoba w rodzinie) - zależnie od osiąganego dochodu (tabela),

2.dochody w kryterium i poniżej kryterium dochodowego - w kontrakcie socjalnym lub w uzgodnieniu z osobą kierowaną w kwocie nie wyższej niż 70% posiadanego dochodu.

Zróżnicowanie w sposobie ustalania opłat wynika stąd, że w art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, przewidziano zwolnienie z ponoszenia opłat dla osób przebywających w schroniskach i posiadających dochody poniżej kryterium dochodowego. Takie dochody mają osoby uprawnione do pomocy społecznej w formie zasiłku stałego w pełnej wysokości tj. obecnie 604 zł. Skierowanie tych osób do schroniska z pełnym wyżywieniem na koszt gminy prowadzi do podwójnego objęcia pomocą społeczną i stawia je w korzystniejszej sytuacji od osób ponoszących opłaty z własnych dochodów, osób żyjących w środowisku i ponoszących pełne koszty utrzymania oraz osób skierowanych do domu pomocy społecznej, które nawet przy niewielkich dochodach zobowiązane są do odpłatności w wysokości 70% dochodu. Udzielenie osobie bezdomnej schronienia nie oznacza obowiązku ponoszenia przez gminę pełnych kosztów utrzymania w schronisku, łącznie z wyżywieniem, środkami higieny osobistej oraz w niektórych miejscach pobytu także kosztów odzieży i bielizny.

Osoby bezdomne odpowiednio do dochodów powinny partycypować w kosztach utrzymania w schroniskach dlatego proponuje się, aby w przypadku osób posiadających dochody w wysokości lub poniżej kryterium dochodowego odpłatność za pobyt ustalać biorąc pod uwagę sytuację życiową oraz dochodową osoby kierowanej w kwocie nie wyższej niż 70% posiadanego dochodu co nie wyklucza całkowitego zwolnienia z odpłatności.

Uchwała zrównuje zatem w obowiązkach ponoszenia kosztów osoby bezdomne odpowiednio do osiąganych dochodów i jest podstawą do ustalenia odpłatności w drodze decyzji w uzgodnieniu z osobą kierowaną lub ustaleń w kontrakcie socjalnym.

Osoby bezdomne ze Starogardu Gdańskiego kierowane są do schronisk działających poza miastem. W 2017 r. Gmina poniosła koszty w wysokości 310.379 zł dla 64 osób. Obecnie rejestrujemy w schroniskach 48 osób, w tym szacujemy, że 11 to osoby kwalifikujące się do schronisk z usługami opiekuńczymi.

W I kwartale 2018 r. Gmina Miejska Starogard Gdański poniosła na ten cel wydatki w wysokości 92.021 zł.

Na rok 2018 zaplanowano wydatki Gminy Miejskiej Starogard Gdański na kwotę 370.000 zł

Starogard Gdański, maj 2018 r.